

CVM verò omnis societas ciuili con-
 stet ex imperantibus & parentibus,
 hoc iam considerandum est, vtrum alios
 esse oportet qui imperant, & alios qui pa-
 rent, an eosdem per vitam. patet enim
 quòd & disciplina secundum hanc diuisionem
 sequi debet. Si ergo tantum differrent alteri
 ab aliis, quantum Dij & heroes ab hominibus
 differre putantur, vt primum statim corpore,
 ac postea animo longè antecellerent, ac
 manifestè in dubitatè que appareret eorum
 supereminentia, clarum est quòd semper
 eosdem istos melius foret imperare, alios
 verò parète. Sed cum facillè non sit hoc
 reperire, nec sic (vt apud Indos Scylax
 esse ait) reges tantum à populis differre
 manifestum est, quòd propter multas causas
 necessarium est, vt omnes similiter
 participes sint vicissim imperandi & pa-
 rendi. aquum enim idem similibus: &
 difficile est stare rempublicam, quæ
 constituta sit præter iustitiam. cum illis
 enim, qui ab imperando excluderentur,
 concurrent omnes qui sunt in regione,
 statum mutare cupientes: & tantam
 esse multitudinem in reipublicæ gubernatione,
 vt sit potentior istis, vnum aliquid
 impossibilium est. At enim quòd oportet
 eos qui in magistratu sunt, differre à
 subiectis, indubitabile est. quomodo ergo
 hæc futura sint, & quomodo participent,
 considerare debet legislator, vt prius
 diximus. Natura enim ostendit, quemadmodum
 hæc distinguenda sunt, fecit enim eosdem
 genere, alios iuniores, alios seniores:
 quorum alteri debent parere gubernantibus,
 alteri gubernare. Indignatur autem nemo
 propter ætatem maiori concedere, nec putat
 illum qui cedit, potiorē esse se: præsertim
 cum & ipse quando ad id ætatis peruenerit,
 eundem honorem sit recepturus. est ergo
 vt eosdem esse dicere eos qui parent &
 imperant: est etiam vt diuerfos. Itaque &
 disciplinam, vt eandem dicere necesse est,
 & vt diuersam, qui enim imperare velit
 rectè, oportere, aiunt, prius sub imperio
 fuisse. Imperium verò, vt in primis libris
 dictum fuit, aut gratia imperantis est,
 aut gratia subiectorum, horum alterum
 seruorum esse diximus, alterum liberorum.
 Mandatorum verò quædam inter se
 differunt, non in agendo, sed in cuius
 gratia. Quapropter multa quæ videntur
 εἶναι, ἢ δὲ τῷ ἀρχιεργῶν. τῶντων δὲ, τῶν μὲν, δεσποτικῶν εἶναι φανερῶν, τῶν δὲ, τῶν ἐλευθέρων.
 διαφέρει εἰ ἔνια τῶν ὁπιτατικῶν, οὐ τοῖς ἔργοις, ἀλλὰ τῶν τίνος εἶναι. διὸ πολλὰ τῶν
 εἶδ ἰσοκρίτων

E ΠΕΙ δὲ πᾶσι πολιτικῇ κοινωνίᾳ συνέ-
 σκηκεν ἐξ ἀρχόντων καὶ ἀρχιεργῶν, τὸ
 δὴ συμπλέον, εἰ ἐτέροις εἶδ δὲ τῶν ἀρχόντων
 καὶ τῶν ἀρχιεργῶν, ἢ τῶν ἀποτῶν διὰ βίου, δὴ-
 λον γὰρ εἰς ἀκολουθεῖν δεήσει καὶ τῶν πε-
 δεῖαν καὶ τῶν διὰ μῆρας τῶντων. εἰ μὲν τοῖ-
 νων εἴησαν τοσούτων διαφέροντες ἀτέροι τῶν
 ἄλλων, ὅσον τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς ἥρωας ἠγού-
 μεθα τῶν ἀνθρώπων διαφέρει, οὐδὲ τις περὶ-
 τον καὶ τὸ σῶμα πολλὴν ἔχοντας ἑσθέρων, ἀλλὰ
 εἶτα καὶ τῶν ψυχῶν, ὡς αἰαμφισβήτητον
 εἶδ καὶ φανεραὶ τῶν ἑσθέρων τοῖς ἀρχιεργῶν
 τῶν τῶν ἀρχόντων: δὴλον ὅτι βέλπον αἰεὶ
 τοῖς ἀποτῶν, τοῖς μὲν ἀρχέων, τοῖς δὲ ἀρχεσθῶν
 καὶ θεῖταις. ἐπεὶ δὲ τῶν οὐ ῥάδιον λαβεῖν,
 οὐδὲ ὅταν, ὡς περὶ ἐν Ἰνδοῖς φησι Σκύλαξ, εἶδ
 τοῖς βασιλέας τοσούτων διαφέροντας τῶν ἀ-
 ρχιεργῶν, φανερόν ὅτι διὰ πολλὰς αἰτίας ἀ-
 ναγκῶν παύτως ὁμοίως κοινωνεῖν τῷ καὶ μέ-
 ερος ἀρχέων καὶ ἀρχεσθῶν. τὸ τε γὰρ εἶπον ταῦ-
 τον τοῖς ὁμοίως, καὶ χαλεπὸν μῆραν τῶν
 πολιτείαν τῶν σωεστικῶν παρὰ τὸ δικαίον.
 καὶ γὰρ τῶν ἀρχιεργῶν ἑσθέρων, νεωτέρη-
 ζεν βουλόμενοι, παύτως οἱ καὶ τῶν χείρων
 τοσούτους τε εἶδ τοῖς ἐν τῶν πολιτικῶν τῶ
 πλῆθος, ὡς εἶδ κρείττοις παύτων τούτων, ἐν
 τι τῶν ἀδυνατίων ὄσιν. ἀλλὰ μὲν ὅτι γὰρ
 δεῖ τοῖς ἀρχόντας διαφέρειν τῶν ἀρχιεργῶν,
 αἰαμφισβήτητον. πῶς οὖν ταῦτ ἔσται, καὶ
 πῶς μεδέξοιτο, δεῖ σκέψασθαι τὴν νομο-
 δότικῶν. εἰρητικῶν δὲ πρῶτον περὶ αὐτῶν. ἢ
 γὰρ φύσις δέδωκε τῶν μῆραν, ποιήσασθαι
 αὐτῶν τῶν χρεῖται τῶν τῶν, νεώτερον, τὸ δὲ
 πρῶτον ὄν τῶν μὲν, ἀρχεσθῶν ὀρέται.
 τοῖς δὲ, ἀρχέων. ἀγαπητικῶν δὲ οὐδεὶς καὶ
 ἡλικίαν ἀρχόμενος, οὐδὲ νομίζειν εἶδ κρείτ-
 των ἄλλως τε καὶ μάλλον ἀπὸ λαμβάνειν
 πῶτον τὸν ἔχοντα, ὅταν τύχη τῶν ἰσοκρίτων
 ἡλικίας. ἔστι μὲν ἀρὰ ὡς τοῖς ἀποτῶν ἀρχέων,
 καὶ ἀρχεσθῶν φατέον ἔστι δὲ ὡς ἐτέροις, ὡς
 καὶ τῶν πεδεῖαν ἔστιν ὡς τῶν ἀποτῶν ἀ-
 ναγκῶν ἔστι δὲ ὡς ἐτέροις εἶδ. τῶν τε γὰρ
 μέλλοντα καλῶς ἀρχέων, ἀρχεσθῶν φασὶ εἶναι
 περὶ τον. ἔστι δὲ ἀρχέων καὶ τῶν ἐν τοῖς περὶ-
 τῶν εἰρητικῶν λόγους, ἢ μὲν, τῶ ἀρχέωντος καὶ
 εἶδ ἰσοκρίτων